

**DOES ARMENIAN POLITICAL SATIRE RAISE POLITICAL AWARENESS AMONG
ITS AUDIENCE? A LOOK AT ARMCOMEDY TV SHOW**

by

Tatevik Mkrtumyan

**Presented to the
Department of English and Communications
in Partial Fulfillment of the
Requirements for the Degree of Bachelor of Arts**

**American University of Armenia
Yerevan, Armenia**

May 05, 2017

Introduction

On April 2, 2017, the first parliamentary elections were held in the Republic of Armenia following a Constitutional referendum, which switched the country's system of governance from a presidential to a parliamentary one. To avoid violations, many observers, journalists and a Batman were watching over in the polling stations. After casting his vote, the Batman passed to his prominent role of keeping order and detecting Jokers in the station. Firstly, the process shocked and irritated the voters as well as the members of the election commission, but later, the company of ArmComedy journalists, who are popular with their satirical political news reports, comforted them.

This is a typical satirical situation for political humor highlighting an important political topic-tarnished elections or misconduct of electoral process. With its political theme, this type of humor is characterized as political satire, which generally amplifies the misconduct of politics by using humor to highlight the corruption or incompetence of government or political leaders.

(Poremba, 2008)

Political satire is as old as politics and government. It has appeared in various forms of media over centuries, from Roman eloquence to Jonathan Swift's *Gulliver's Travels* or Jon Stewart's *The Daily Show*. It takes different formats in contemporary mass media such as TV shows, print and online publications, caricatures, etc. This genre is a result of oppression and injustice in society, and as Hariman (2008) thinks, it is "essential for engaged, sustainable, democratic public culture."

Armenian society faces injustice and other problems in political, social and cultural areas, too.

Although there are several opposition media outlets criticizing the misconduct of the regime and the government, humorous coverage always raises more attention and spurs conversation. The

reason is the controversy of humorous presentation of the reality in an irregular and unexpected situation with easy language, soft mood and with references to simple and casual situations, which create argumentation in their turn. For the example given above, nobody could expect a comic character in the polling stations, but the appearance of Batman, as an irregular phenomenon, brought more attention on the station. Also, the symbolism of the character, as the detector of unlawful, chaotic and unjust incidents, highlighted the assumption or possibility of misconduct of lawful electoral process.

Such satirical news reports in Armenian media have become popular during latest years only, and they have developed very quickly over time. Although political satire is not as developed and popular as satirical news in the U.S. or Europe, there still are satire sections in some newspapers, a few caricatures in publications, and one satirical TV show on air- *ArmComedy*.

The latter is the most popular satirical political news show in Armenia, and, according to several inquiries and surveys, most of the citizens understanding political satire as a genre of humor, recognize them as the most popular or successful political news outlet in the media sphere.

Such humorous coverage of political news as Batman reporting about the electoral process during parliamentary elections, is very typical to *ArmComedy*. By starting as a satirical news website evolving into a web series in 2009, and being on air since 2012, it tried various methods of satirical reporting, gaining its fame and popularity quickly by expanding its audience at the same time. As many other satirical political news shows in the world, *ArmComedy* also gained its outreach among younger audience mainly. According to Sergey Sargsyan and Narek Margaryan, the hosts and co-founders of *ArmComedy*, 40% of their viewers are 18-24 years old, and 27% are aged in 25-34, meaning that the majority of their audience consists of young people. However, according to the hosts of the TV show, although the youth makes up the bigger part of

their followers, they have another target audience that is not to be measured with numbers of followers or outreach. By discussing the flaws and shortcomings of Armenian politics, they not only inform the public about these, but also target the politicians and the government purposefully to create pressure for a positive change, as Sargsyan says. Hence, the major satirical political news show in Armenia- ArmComedy, has two primary targets: the government and politicians, and the youth. This also assumes that each target audience will follow specific objectives and goals of political satire such as raising political awareness, creating critical discourse, calling for action to their major audience, and bridging the politicians with ordinary citizens, creating social pressure for bringing positive political change and solving important political problems.

Specifying the two target audiences of ArmComedy with their functions and objectives, this research analysed the priorities of these audiences in forming the communication methods and agenda of the TV show. As a result, it found out that ArmComedy uses political satire to address the politicians and the government for a political change mostly, rather than their viewers and current or potential followers for raising political awareness and discourse among them. With exploring several factors, this research discusses and compares the functions and objectives of political satire in general, applying them to ArmComedy to see what they succeed in and what they need to improve. With an absence of prior studies or research on political satire, this study will be the pioneer exploring this sphere and bringing out questions to be explored further in satirical political news.

Literature Review

Functions of political satire

As a genre in media culture and in comedy, political satire continuously develops, taking new forms and objectives depending on their audience, society and other social, political, and cultural factors. As Baym and Jones (2013) conclude in their study, despite the differences, political satire transfers from one country to another by crossing social and cultural boundaries and reinterpreting the original format. According to their study, many of the satirical news in various countries have taken *The Colbert Report* and *The Daily Show with Jon Stewart* as examples for creating their domestic satirical news programs. Hence, regardless their cultural and sociopolitical differences, there are general functions for political comedy and humor which will help understand its role in media and society. ArmComedy, as a follower of those functions, has taken these satirical TV shows along with The Onion satirical news outlet as an example and motivation for developing the first, yet the only satirical political TV show in Armenia.

As mentioned, political satire has a more significant role in oppressed societies, because it unveils the unspoken truth about injustice or other issues. For such occasions, which applies to the Armenian reality as well, Sørensen (2014) classifies three main social functions for humor used in political satire:

- 1- Facilitation of outreach and mobilization: using humor to reach out to those who are not part of political culture,
- 2- Building culture of resistance and action: provoking distrust against the ruling regime by developing independent and critical thinking,
- 3- Setting a relationship between the oppressor and the oppressed: by driving the oppressor in a high level of resistance making the oppressor respond to that by creating a ground of

communication.

As seen, resistance is the key factor for political humor. Before this research, I considered these three points connected with the mentioned order as the levels of development of political satire. That is, if the satire functions as outreach facilitator only, then it is on its first stage of development, if the humor has succeeded to develop independent thinking among society by raising distrust against the ruling regime, then it's on its second stage. Finally, if the political humor merely serves as a medium by already connecting the oppressor and oppressed in the scope of the resistance, then it has accomplished the most important goal by setting a ground for communication and solution to the addressed problem. However, this research showed that these levels can be analyzed separately with their layers. These functions, suggested by Sørensen, will be the main measures for a structured and functional analysis of the role of ArmComedy's political satire to identify the accomplishments and the incompetence of the show on all the levels objectively.

Apart from its social functions, political humor has communication functions as well, which Baym and Jones (2013) divide into two main categories: deconstructive and constructive. First is the segmentation of the content of the news for analytical explanation, and the other is "providing the citizenry with discursive resources often 'absent' in the real news." (Baym & Jones, 2013, p. 5) There is no right or wrong in these categories, since they depend on the society and its needs. According to Hakhverdyan's article in Media.am, ArmComedy has constructive function mostly, since it elaborates on each content analyzing and criticizing it by serving a digestive form of news for the audience. However, according to Nune Hakhverdyan, a political satire may be successful only if it has deconstructive function, by breaking the news and the situation down, and creating a discourse on the issue apart from criticizing or explaining it.

These conditional constructive and deconstructive communicational functions of political satire suggested by Baym and Jones will serve as another measurement tool for the content analysis of ArmComedy's political satire, which strongly relates to its role and functions in answering the main question of this research.

Humorous political stunts as a means of communication

Sørensen (2014) claims that humorous political stunts are argumentative, straightforward actions endeavoring to undermine predominant discourses. They appear to be determined strategies intending to change the status quo by the individuals who communicate critiques. There are five types of stunts: supportive, corrective, naive, absurd and provocative. These do not refer to satirical political news only, but any kind of political humor. She discusses political humor in the scope of activism and resistance against oppression, therefore, her provided definitions fall into that area mostly. However, the preceding chart delivers her context by bringing examples from Armenian reality and ArmComedy's humors.

Type	Description	Examples
Supportive	Appearing supportive and pretending to protect the one on power from public's imputation while mocking him/her at the same time.	the video of the new Prime Minister of Armenia playing drums went viral on social media many jokes appeared to justify him as a talented person by exaggerating his talents sarcastically (e.g. He's actually given up his dream of becoming the drummer of Dorians for being just a Prime Minister).
Corrective	Providing alternatives for the power holder by changing roles or images through exaggeration and making correction thereafter.	pointing D. Trump as the president of Nagorno Karabakh to build a giant wall between NKR and Azerbaijan. Replacing the message of Trump with the role of NKR president we show how to use power for good meantime mocking both sides.
Naive	Considering the resistance and critique as normal by acting innocent while opposing the ruling power.	Roman claims to vote twice during elections, because she has changed her mind and does not understand why she is not allowed to do so. This is an act of mocking the elections procedure..
Absurd	Adding absurd points in critique rationalizing them while acting innocent again refusing to accept rationality.	Galust Sahakyans' statements in irrelevant situations to seem persuasive diplomatic, while mocking the author of the statement by that. This is one of the most popular stunts ArmComedy uses.
Provocative	Like resistance through careless actions in purpose for raising	parodies and memes of Donald Trump on social media after elections picturing him standing next to a pink giant wall.

	specific issues.	
--	------------------	--

Each stunt and each example assumes a specific tool for creating satire. The major tools are exaggeration, sarcasm, contextual replacements or parody and irony. However, in his literary study Weisgerber (1973) distinguishes irony being different from satire and its tools. He argues that satire requires background that is more social. Satire is also an indirect method containing hints and hidden messages, as well as uses rhetorical devices to affect the audience. It identifies the disease without suggesting a remedy for that. While, irony is the opposite being more straightforward, with less laughter and containing harsher messages being more direct. This is the reason that Sergey Sargsyan avoids using irony, claiming that it is more insulting and addresses the message directly, leaving no room of critical elaboration for the audience. Also, this is what another online video series called “SOS” delivers by directly insulting and explicitly exposing the corrupt reality with less humor. Many people confuse this with political satire, but irony takes a little different format and tone.

The analysis of humorous stunts and tools are supportive measure for content analysis of this research, also helping to identify the tricks used in the satire by ArmComedy.

Research Question and Methodology

Research Question: *Does ArmComedy's political satire raise political awareness among its audience?*

Sub-question: *How does ArmComedy's prioritization of its specified target audiences impact on social and communication functions of its political satire?*

This research initially aimed to analyze the impact of political satire on the political awareness and political thinking of Armenian youth by taking ArmComedy as a case study. However, the development of the research showed that such impacts or connections are too vague to measure, instead, there is more to elaborate on communication of ArmComedy with its target audiences.

An in depth interview with the founders and hosts of ArmComedy resolved that it initially aimed at addressing politicians and the government with their satire, trying to improve the political field and constrain the politicians' improper behavior. For example, they may mock the members of the Parliament for not attending the regular meetings, or interview them asking ridiculous questions, such as "May I hug you?". As a result, they use political satire as an entertaining tool, mainly addressing to restrain the politicians, while downgrading the educational function of impacting on political thinking and awareness of their viewers and followers. However, as a part of mass media they cannot avoid public opinion shaping. Their communication with followers and viewers of ArmComedy becomes another channel for restraining the other primary audience, the politicians, in order to make them accountable to the people they serve, and in order not to become a subject of joke for the satirical TV show.

The hosts of ArmComedy explain this as a way of raising active criticism among the youth to increase social pressure on politicians. Nevertheless, does it assume that the awareness that has been raised among the youth as the majority of their followers can in turn raise their critical political thinking? This research tries to find that out by analyzing how ArmComedy prioritizes its specified target audiences in their communication methods and strategies, and how that impacts the communication and social functions of their political satire.

In terms of methodology, this research went through three stages: content analysis, interviews, survey. The content analysis continued along the whole process of the findings. It included analysis of old and new video materials of ArmComedy. Moreover, since the period of my research overlapped with Parliamentary elections, I also kept track of their coverage of the pre-electoral campaigns and other reports beginning March 5, 2017, which was the start of pre-electoral campaigns of the political parties. Also, the survey questionnaire was built based on current political events to measure the political background and interest of the respondents and its relation to their evaluation of ArmComedy's work as satirical political TV show.

The survey targeted youth mainly, since the majority of ArmComedy's audience consists of young people aged 18-24. However, I took a wider range of ages, 16-25, to engage larger audience and to get other perspectives of teenagers and adults. The survey was spread among universities, NGOs and youth communities in Yerevan and in the regions to gain the opinions of people with different social and cultural backgrounds as well. This ensured the diversity of the respondents, gaining 56 responses in one week. Since most of the questions expected qualitative answers, the analysis was qualitative as well.

The interviews with professionals helped in creating the survey and continuing the content

analysis. Taking two controversial angles, I tried to gain different opinions to build my hypothesis objectively. Hence, I first interviewed the founders and the hosts of ArmComedy, aiming to understand their goals, objectives, expectations and perspectives regarding ArmComedy and political satire in general. The interview was conducted right in the studio of ArmComedy, and following the backstage working process for 20 minutes helped me see the hidden parts of the work ArmComedy does, enhancing my background on the matter. I have also taken courses on writing satirical news articles with Sergey Sargsyan, so the initial background helped me understand the working process and the technical nuances even more. Furthermore, a week before that interview, I was interviewed as the Head Organiser of a youth forum by the journalist of ArmComedy- Karl Avetyan. During the interview I thoroughly explored the journalist's attitude towards the content and the subject of the questions he was asking me, and after that I followed the selection process of the final product by comparing what they actually filmed, and what the final edited product looked like. In such manner, although my research was formally built on three methodologies only, I informally experienced the field by taking the role of the author of a satirical piece during class with Sargsyan, and in the role of the "subject" of satire during the interview, along with following the backstage working process of ArmComedy. After these, I conducted my next interview with a communication specialist in the Media Initiatives Centre of Armenia, Nune Hakhverdyan, who has critical opinion and attitude towards ArmComedy. The interview went on a philosophical and ideological interface, analyzing and evaluating the role that political satire should have, something that, according to N. Hakhverdyan, ArmComedy lacks in their satire.

Concluding the research process, I analyzed each findings separately, going back to content analysis to compare them with ArmComedy's outputs, and come up with a final hypothesis.

Content Analysis

As a methodological tool, content analysis in this research has the following objectives:

- Understand the style and format of ArmComedy's satire,
- Clarify their agenda-setting principles,
- Indicate the main topics, themes, characters, etc., covered in their shows,
- Find out who or what is missed out in their content and why,
- Formulate a basic strategy or tactics used by ArmComedy,
- Identify the main functions and tools based on Sorenson's indicators as measures for this research,
- Judge the positioning, priorities and evolution of ArmComedy starting from the beginning- 2009.

Survey

Survey is the only method of analyzing the response of ArmComedy's target audiences. As the youth was the initial target of my analysis, the survey has been conducted among the youth only. The findings showed that there is no significant impact or connection of political satire and the political thinking and awareness of youth, but the recorded answers and the qualitative analysis of the survey arose new questions, which led to reformation of the research question.

Hence, the survey was conducted to find out the following:

- young people's perception and attitude towards political satire and ArmComedy,
- the correlation of demographics (age, gender), political knowledge and ArmComedy's possible impacts, such as creating a tendency of following political news,

- young audience's response to the Sorenson's suggested functions of political satire as the main measurement tools for this research.

Analysis and Findings

Mass Media and ArmComedy

Back in 2009 there was almost no satirical political news in Armenian media sphere except from some caricatures, or theatrical plays that mostly covered social issues. As the pioneers in the sphere, Sargsyan and Margaryan started with stand-up shows. Then they continued with broadcasting satirical news series on Civilnet, and online news platform, which is perceived to be one of the most objective outlets in Armenian media sphere. Thereafter, they evolved into the number one Satirical TV Show in Armenia going on air via TV channels (ArmNews, then A-TV) belonging to a PanArmenian Media Holding, which has a general consensus among the public as a non-independent or biased media group. ArmComedy's history of cooperation with first an independent, and then a dependent media outlet raises questions. Did the censorships affect ArmComedy and their format, agenda or mission? How did they evolve since 2009 till now, passing through different stages with media outlets of different backgrounds? *By answering these question and analysing the evolution of their content, communication strategy, messages or target audiences since 2009, we will reveal the answer of the research question set in the beginning. But before that I will overview the two main media sphered that ArmComedy has operated in to have a general background about the principles of them*

According to the consensus mentioned above, the majority of media outlets in Armenia do not

have financial independence, and, except from advertisement placements, they get their revenues due to their relationship with political parties or private entities, which, on their turn, have strong political ties affecting their objectivity and unbiased reporting. Therefore, Armenian media sphere consists of financially dependent, thus biased media outlets with very few objective media ones.

Civilnet gains its independence from local authorities, government and the regime due to getting its finances from international grants and projects. Meaning, it impartially judges the misconduct of the government and unveils the shortcomings of Armenian political life. With its western standards regarding media literacy, democracy, and freedom of speech, they shared similar values with ArmComedy, which also applied to western standards of political satire while founding the culture of satirical political news reports in Armenian media sphere. Also, Civilnet had strong broadcasting capacities as an online outlet, which became another reason for cooperation with ArmComedy in 2009.

Afterwards, in 2012 they decided to go even further to increase their outreach and audience by going on air, because television in Armenia has larger outreach. According to CRRC research in 2013, TV has much more dominance, having 83% usage among population in Armenia, than online media, which has 8% only. Following that, they went on air via ArmNews TV in 2012, and then they transferred to A-TV since 2015 till now. Both of these TV channels belong to PanArmenian media holding, which, as mentioned above, is perceived as a dependent entity in Armenian media sphere, since it belongs to Serj Sargsyan, who, in his turn, is the president of the ruling Republican Party of Armenia and President of Armenia. The latter is on power as the majority in the Parliament for over 20 years, having mainly its members on power in every sphere in the country, which explains the suspicion and doubt of the public on the impartiality of

the media holding.

Hence, ArmComedy had three main stages of development: stand-up shows in pubs and clubs, online video-series on Civilnet, and broadcasting on TV. As an outlet of developing news genre, ArmComedy evolved through each stage of its growth, but it is very important to note how they acted on each stage, on each medium. I will leave out the stand-up shows, because they are not a part of mass media culture, continuing to analyse their behavior, agenda and communication on the other stages.

ArmComedy, 2009 - Present

Taking western satirical TV shows as examples, ArmComedy developed their format and style with special and unique approaches. It mainly practice official news report style as their basic format, using news reports by other official media outlets. They add their satirical comments on the news they deliver by cutting in the middle of the video report or by showing a screenshot from the publication. From time to time they also invite guests, perform different separate humorous artificial scenarios, imitations, reportages, etc. They also have a journalist who provides his/her own video reports as a satirical news delivered by ArmComedy originally. There is no “live” audience in the studio as in American satirical TV shows, and the improvisation and interaction takes a very little part in their agenda. Overall, each episode is about 40 minutes long.

This is the main structure that ArmComedy kept during these years by developing various styles, additional sections, characters or perspectives of delivering their content, which has evolved and changed chronologically depending on current topics and the medium or channel they work with.

Starting with Civilnet, ArmComedy performed in slightly different formats under two different names- “3D update” and “NewsHub” until the end of 2011. Working with Civilnet gave them the freedom of choosing more controversial topics, personalities or issues to cover such as the church, the police, etc., that are off their agenda nowadays on TV. For example, ArmComedy avoids media criticism of governmental outlets now, which include Public TV of Armenia, while in some of the NewsHub episodes they used to present captions from the news reports of Public TV of Armenia, joking about the patriotic and pathetic coverage of the news. Also, they would criticize the police violence during “CivilNet times” addressing the events of March 1, 2008, the post-electoral protests that later developed into violent clashes between the crowd and the police, leaving 10 people dead. To contrast, ArmComedy prefers remaining silent about the violent clashes with the police nowadays. On July 2016, for example, they left the major incidents of seizure of Erebuni police station in Yerevan out of their agenda, proving the bias and censorship towards this topic. Moreover, they avoid criticizing the president, while on CivilNet they freely discussed and supported the criticisms towards the president Serj Sargsyan during Pan-Armenian Forum of Representatives of Diaspora Armenian Organizations and Heads of Diaspora Armenian Communities on 2011. One may object claiming that ArmComedy addresses the president Sargsyan, too, bringing the 500th anniversary episode as an example. That is true, but the analysis of that interview will create controversies again.

As a celebration of their 500th episode on TV, ArmComedy organized an interview with the president Sargsyan. Unlike western TV shows, where the president is open and free to visit different humorous programs, make jokes and laugh with the journalists and hosts, ArmComedy did not host the president, but the vice-versa. President hosted Sargsyan and Margaryan in the Presidential Palace himself, and maybe this was the reason that he was playing dominant all

along the interview. To specify, unlike other interviews, where the questions are prepared for the interviewee, the supposed interviewee was the one asking questions to the hosts instead of the other way around. Also, Sargsyan and Margaryan were acting irritated and nervous from every question of the President, as if they were trying to find justifications for their satire addressed to the President, which does not usually happen, and please him with soft jokes instead of satire. Actually, there was no need for justification or irritation, because they rarely address Serj Sargsyan, which the latter proved with his question: “Why are you always addressing Galust Sahakyan or others in your jokes, and not me?” In response to this, Sargsyan and Margaryan promised to fix that and include jokes about the President since then, and apparently, they did not keep their promise, because more than 100 episodes have passed by that time and the President is still off the hook. Moreover, as a justification, they mentioned in the interview that the president does not usually make much jokes to be a part of their agenda, highlighting that ArmComdy prefers funny content over critical one. Furthermore, even if they need a funny content from the President to cover, they could actually have one, because the internet and the social media is full of jokes and funny statements of him. An example may be the statement of him during one of his official meetings- “cucumbers grow wrong”, which is a casual Armenian idiom meaning that something goes wrong. This short saying created a wave of jokes on internet with that statement that are used till now, but not by ArmComedy, which proves their biased attitude towards topics addressing President Sargsyan. Besides, funny content actually eases their job: it is always easier to write a humorous scenario on an already funny content, rather than presenting something with humor and criticism creating a satirical piece. This is one of the major hidden issues of ArmComedy: they usually put more attention on entertainment rather than on thorough criticism. Nune Hakhverdyan mentions that political criticism cannot go in both directions supporting the

citizens through uncovering the drawbacks and misconduct of the government, while at the same time trying to please some part of the elite as ArmComedy does. This breaks the trust and impartiality among their viewers and followers. To object, one may mention that they intensively criticise the elite at the same time, which is true to some extent. As the ruling political party, they address to the Republican Party members, some of whom are also monopoly leaders and Parliament members, such as Samvel Alexanyan, who owns one of the largest network of supermarkets “Yerevan City”, and is presumed to own the monopoly of sugar import to Armenia, etc., which Alexanyan always denies. He’s appeared in ArmComedy agenda many times along with another very popular figure in their agenda, Galust Sahakyan, another member of the Republican Party, who also was the President of the previous Parliament. Sahakyan has always been the center of criticism of ArmComedy since Civilnet times. His irregular and off the cuff statements are always on attention to make jokes on. During official and serious meetings and discussions he would make statements that do not make sense in Armenian, or are not logical enough, such as “children must grow up”, or “know your limits, otherwise you will not be limitless,” etc. Indeed, these are satirical jokes on members of the regime, but they have become key characters in ArmComedy’s agenda that are always a plan B or a comeback for those claiming that they are partial or they take the side of elite. In other words, ArmComedy addresses the shortcomings of the regime with several perspectives only. Hence, we can assume that ArmComedy criticises the regime according to the censorship of PanArmenian media holding, which assumably restricts them from addressing some specific personalities from the elite, but also allowing to criticise the political life for remaining the democratic and fair media group.

Target communication

Before analyzing the content and communication tools of ArmComedy as satirical political news, it is necessary to define some general characteristics and functions of political satire as a communication tool.

Firstly, humor helps talk about issues that are risky to mention in a serious discussion. It helps to unveil the injustice, misconducts and drawback to raise political awareness and create a democratic culture. For the latter, the humor of a political satire needs to be beyond mere entertainment aiming to create a discourse and develop critical thinking for the sake of a healthy democratic culture. Satire is an interesting type of humor, because it does not explicitly give the message, but hints it via various humorous stunts creating a space of elaboration for the audience. However, this genre also cannot stay static throughout time, because the humor that was funny yesterday, that is elaborative today, can be mainstream and only a subject of entertainment tomorrow. This is why ArmComedy's humor fails sometimes in terms of the terms and functions mentioned above. Galust Sahakyan, as mentioned above, has been in their agenda since 2009 in various ways. For the past years he has gained the title of "Maestro", which mocks his off the cuff statements, that were funny at first, but became a mainstream trend and everyone started repeating and using them to make fun of for gaining Facebook "likes" or for showing off with their satirical and sarcastic jokes and sense of humor.

At first it might have been efficient to criticise, and make jokes on the President of the Parliament uncovering his vane statements with no ground, but then the constant repetition of the same statements and jokes with no evolution and no critical and deep discourse created another character that is used for humors only- the "Maestro". Nobody discusses Sahakyan's actions or decisions as a politician, everyone considers him as the "Maestro", who always makes off the

cuff statements. Of course, it is too bad that a politician with such reputation may become a subject of constant jokes, but except from entertaining the audience it does not suggest any solution. This yet is another issue of ArmComedy: they still continue Sahakyan jokes to keep entertaining their audience while also understanding that this does not bring any difference or a positive change as they aim with their objectives.

Proceeding, with the functions mentioned above, political satire has two main and basic objectives. Firstly, it aims to formulate a discourse among the audience about important political topics that have remained out of attention of the public and need to be criticized for raising awareness about that. Secondly, it strives for positive change of the subjects of satirical jokes- the government and the politicians. To simplify, we may bring an example of a pupil, who does not want to be the joke of the class for receiving a low grade, or arriving late on class, so he/she works on keeping proper performance for avoiding that. The same formula works for the politicians, who supposedly will try to avoid being the joke through serving properly.

Apparently, the second one has been the main vision that Sargsyan and Margaryan have initially built the concept of ArmComedy on and still continue cherishing it. However, their concentration on that objective seems to downgrade the first one, which aims to create a discourse for raising political awareness and political thinking among their audience. Moreover, they need to reach out to people, who are usually passive as citizens, and engage them in active citizenship. The latter objective is poorly developed for ArmComedy, which in its turn explains their communication flaws regarding the other target audience of their followers and viewers.

As Margaryan explains, they initially aimed to create a platform, which would mock the injustice and drawbacks of the government and condemn the improper behavior of the officials. This probably is the main explanation of the lack of discourse in ArmComedy's satirical content,

because the politicians do not need to go deep into the joke, when they are the subject of it and thousands of people laugh at them, affecting their image and reputation. Aram Manukyan, a member of Parliament, once made a statement in his speech while discussing a law with contradicting statements saying “do you want us to appear on ArmComedy again?”. Also, according to Sargsyan, the majority of the Parliament follows ArmComedy to avoid future satirical references not only to keep the reputation of the members, but also the Parliament as an important institution of the country.

While the ArmComedy has a strategic and effective targeting and communication methods for their audience of politicians, there are many drawbacks in working with the other audience of followers and viewers as mentioned. Firstly, they have not targeted them well enough to formulate and then to transfer their messages accordingly. The majority of their followers are young people active on Facebook, and this is the only platform they can monitor, while the TV gains much more audience with a potential of reaching more, especially to some segment of society that cannot be reached through social media merely. The audience of social media and that of TV may differ much needing different communication methods and strategies to work with. For example, people living outside Yerevan, away from active urban life, may not be similar with the language used for the audience in the capital city, or the jokes that are used viral in Yerevan may not deliver the message it was supposed to do. Hence, ArmComedy needs to consider the different segments of their audience and try to involve as many of them as possible, for reaching out and raising political awareness among those, who are still passive in active citizenship.

Furthermore, according to Margaryan, their followers are considerate, thoughtful and politically active people, who know how to interpret their critical humor. A question arises then: what is the

educational purpose of ArmComedy's satire if their audience is already politically engaged and active? The survey for this research proved this, too: people, who have low political interest are not attracted to watch ArmComedy, which may therefore raise their political awareness and political thinking, and those with strong political background and interest watch the TV show regularly, and perceive the TV show as a news digest only. All of these results contradict with the other objective of political satire: to create a resistant and democratic culture by using humor to engage people who remain out of attention for political topics.

On the other hand, Margaryan says that they have a strategy for people out of attention for political topics, too. By using soft topics such as covering celebrities or addressing to rather social than political issues, they try to tactically gain the attention of those people not interested in political life. Afterwards, they add on some political messages along with those soft topics, and try to raise their interest in the sphere with by hand political information.

Survey Results

The conducted survey aimed to analyse the attitude and opinion of the youth towards ArmComedy. The qualitative responses gave an understanding of the youth's perspective, comments and suggestions, which helped me in my overall analysis discussed above. The quantitative data exposed the results with numbers, which I present in the chart below. The data is presented with analysis of the mean (the average value), median (middle value) and mode (most occurring value) based on the numerical responses. All the answers show a range of 1-5, with 1 as the lowest value and 5 as the highest (see the survey questions in the appendix).

Dividing the responses among the age groups it is more visible how each group performs on each

question/variable.

Question/age group		16-18	19-21	22-24	25+
Interest in politics	Mean	3.5	3.7	3.9	3.6
	Median	4	3	4	4
	Mode	4	4	4	4
Commitment of following ArmComedy's delivered news on other channels	Mean	2.2	2.1	3.4	2.2
	Median	3	4	4	2
	Mode	3	4	4	2
ArmComedy's impartial reporting	Mean	2.9	2.9	2.7	2.7
	Median	3	3	2	3
	Mode	-	3	2	4
ArmComedy helps the youth to commit decisive actions in politics	Mean	2.6	2.6	2.2	2
	Median	3	3	.	2
	Mode	-	3	-	-
ArmComedy solves important political problems	Mean	2.6	2.8	2.3	2.6
	Median	3	3	2	2

	Mode	-	3	-	-
ArmComedy raises my political awareness	Mean	3	3.4	3.2	2.8
	Median	3	3	3	3
	Mode	3	3	5	2
ArmComedy helped me develop political thinking	Mean	3.1	2.8	2.5	2.5
	Median	3	3	3	2
	Mode	-	3	3	1

Conclusion: ArmComedy on Sorenson's scale

Hence, putting ArmComedy's functions on a scale of Sorenson, we can see that they meet all the three functions with some exceptions.

They use humor to gain more outreach, but they do not mobilize their audience with that, because their content does not create a discourse, and they do not reach out to those who are not interested in politics. The general outreach of TV helps them for the last point by automatically reaching people with different interests and political backgrounds regardless of their targeting, but their messages need to be diverse along with their format and functions to have a more significant outcome.

They create resistance among their audience by provoking distrust towards the regime, but they do not encourage critical thinking with their content. For example, during the pre-electoral campaign period they had to cover all the political parties in their agenda equally, and they

initiated a separate section for electoral discussion, which is encouraging enough. However, they did not touch upon the deeper and more important grounds or the ideas of the parties. For example, while presenting them they simply mocked and made fun of their outfit, the presentation of promotional video materials, and so forth, but there was very few of content and issue-wise discourse and critique on them.

Last but not least, the most successful function of there is setting a relation between the “oppressor and the oppressed” as Sorenson defines, meaning that they make the officials as the oppressors be more responsible and responsive to the citizens as the oppressed and the vice versa. By mocking the politicians they make the public to create a tension which makes the officials to respond and be more responsible later.

To conclude, according to the findings of this research, ArmComedy should prepare a more careful strategy regarding both of their target audiences. Firstly, they need to divide their audience into segments, and understand their needs and behavior to finally come up with new formats and ideas of delivering political satire. For example, although they realize that their target audience is the youth of Armenia, their messages are too general for them, and do not reach people, for who they would be even more useful and productive. Also, the formula of Sorenson for political humor may be used as a hint or as a measure throughout working process to regularly analyze if they meet their objectives and goals on both short and long time-scale. Next, another important suggestion to ArmComedy would be bringing more insights to discussion. Instead of discussing the funny heading, it would be more useful to go into deeper flaws that are not visible at first. Instead of mocking the funny statements of politicians put them in a controversial position, that would prove the ground and reasons of making those statements.

Otherwise, they present the harsh truth with soft colors of humor by making people to become used to the situation rather than resistant.

To keep it short, ArmComedy needs controversy in its content. Entertaining its audience is not enough for political satire, it needs to see something that others don't see and say something that others don't say.

Limitations and Avenues for Future Research

The objective of this research was to analyze the impact of political thinking and political awareness of Armenian youth, but during the course of the research it became apparent that more time and resources were necessary, moreover, it is always hard to measure the impacts without a thorough psychological analysis of the audience.

The absence of literature and findings about political satire and satirical news in Armenia limited my resources for more academic-wise analysis. Therefore, interviews, surveys, observation and content analysis were the only tools to explore and research with. Also, however western political satire is well developed, the studies of them may distract sometimes, because they have longer history, more diverse satirical culture working in culturally, politically and socially different environment.

I initially planned to do two focus groups as well, which I canceled after analysing survey results, because a psychological background would be needed to understand and decode the performance of the focus group members. However, it will still be useful to compare and understand the responses of people with different political, cultural and social backgrounds on a

singular satirical episode.

A suggestion of a further research in this area would be to arrange research methods initially, starting with content analysis and interviews, because this may not only give a handful of information, but help in formulating the primary research question of the study. Observations are also very helpful in understanding the sphere before going into it. Hence, these methods will give a solid background for starting the research and continuing to analyse the behaviour of the audience.

Finally, political satire will always assume analysing the political field as well, which I missed in my plans. This will need a thorough planning, because interview timelines need to be agreed with the politicians, who have very tough agenda.

To conclude, the political satire in Armenia still has much to explore and to study, and this research will hopefully be a guide for finding out the directions to go to.

Appendices

Interview with Sergey Sargsyan and Narek Margaryan was conducted in Armenian cited below:

Հիմնադրումն ու նպատակները

Ն- Մենք նկատեցինք, որ քաղաքական երգիծանք Հայաստանում երկար ժամանակ է չկա, իսկ մենք ստենդ-ափ քոմեդի էինք անում ու շատ հետաքրքրվում էինք քաղաքականությամբ, ինչն էլ բերեց այդ ներդաշնակությանը: Այսպես սկսեցինք զբաղվել քաղաքական երգիծանքով:

Ս- Ու մենք նաև դիտում էինք ամերիկյան տարբերակները, ու զգում էինք, որ դա լավ բան է, որը չկա Հայաստանում:

Ն- Նույնիսկ թատերական հարթակում էր լռություն, վերջին անգամ երևի 2003 թվականին էր քաղաքական ներկայացում եղել, ու կար մի ժամանակահատված, որ ոչ մի բան չկար ընդհանրապես:

Ս- Թատերական հարթակում հիմնականում ընդհանուր սոցիալական, փիլիսոփայական երգիծանք էր, քան շատ սպեցիֆիկ քաղաքական ակտուալ թեմաներին վերաբերվող երգիծանք:

Չարգացման փուլերն ու տեսլականը

Ս- Ամեն ինչ կառուցվել է մեր հետաքրքրության ու հաճույքի շուրջ: Մեզ համար շատ զվարճալի էր դա անել, ու դա հիմնական քարն էր: Ամեն ինչ կապված էր քաղաքականության հետ- տեսնել, վերարատադրել, և թերությունները ցուցադրել, և նպաստել ինչ որ փոփոխության: Այս առումով նպատակը չի փոխվել, փոխվել են միջոցները:

Ն- Այսինքն, այն ինչ որ տեսնում ենք, որ անարդար է, կամ վատն է, կամ կարելի է փոխել դեպի լավը, մեր պրիզմայով է անցկացվում: Ու քանի որ մենք հույս ունենք, որ մենք շատ վատ մարդիկ չենք, ու տեսնում ենք որ ընտրակաշառք վրցնելը, կամ նման բաները վատ բաներ են, ու ցույց ենք տալիս որ դա վատ բան ա, որ դա ծիծաղելի ա:

Ս- Օգտագործվում է հանրային ուշադրությունը սևեռելու միջոց՝ փոփոխության հասնելու համար, ինչը ինտերնետում ավելի քիչ է, իսկ հեռուստատեսությունում ավելի մեծ հասարակական ճնշում կարող ես ստեղծել՝ վատ երևույթների նկատմամբ:

Փոփոխությունների մասին

Ս- Օրինակ կառավարության կողմից գնված բիոգուգարանների հարցը, որը մենք սարքեցինք դրոշակ, ու բավականին երկար դա թեմա էր, որից հետո վարչապետն անդրադարձավ դրան՝ համարելով դա սխալ քայլ: Եթե այդքան աղմուկ չհանվեր, հասարակական ուշադրություն չգրավեր գուցե դա կանցներ կգնար որպես ևս մեկ մսխված ինչ-որ բան: Իհարկե իդեալական կլիներ ու մենք էլ կուզենայինք, որ ավելի խիստ լիներ անդրադարձը, բայց էն որ կանխարգելիչ ինչ որ բան ուներ դա արդեն լավ ա: Կամ գնում են թանկարժեք մեքենաներ, կառուցում են շատ շքեղ թրեյնինգային շենք՝ կարծես Դիլիջանում, դրա արդյունքում էլ լինում են ինչ-որ նիստեր, լինում են նաև..

կառավարությունը միասեռ չի, այսինքն կառավարության մյուս ճյուղերը տեսնում են որ ինչ որ մի ճյուղ ինչ որ մի հիմարություն ա անում, ու դա իրենց մեջ էլ ա ստեղծում ներքին ճնշում՝ ավելի քիչ վատ բաներ անելու համար: Կար նաև կանանց, հղիության վերաբերող օրենք, որը մեծ սկանդալային էր ու մենք էլ նպաստեցինք, այ դա մինչև

հեռուստատեսություն մեծ աղմուկ արեցինք, ու արդյունքում այդ օրենքը հետ կառնվեց, ինչ-որ շտկումներ արեցին.. հիմա դժվար ա ասել քանի տոկոսն էր մեր աջակցած աղմուկը,

բայց էն որ եղել են արձագանքներ, նաև որ մենք ցիտվում էինք այդ շարժման մեջ, արդեն մենք գոհ ենք, որ ինչ-որ ձևով նպաստել ենք դրան:

Ն- Այստեղ ինչ-որ չափման գործիքներ, իհարկե, գրեթե ոչ մեկ մեկ չի ասելու, այ քանի որ Արմքոմեդին սա արեց, մենք դադարում ենք սա անել, այնպես որ շատ սուբյեկտիվ է, բաց էթե կա ինչ-որ մի խնդիր, որը ստացել է լայն ճանաչում նրա պատճառով, որ զվարճալի կերպով ներկայացվել է Արմքոմեդիում, ուրեմն կարելի ա հաշվել, որ ինչ որ չափով նաև այդ խնդրի կարգավորմանը նպաստել ենք: Հետո մեկ-մեկ, օրինակ մի դեպք եղավ, որ ԱԺ-ում պատգամավորներից մի օրենք էին բերել կենդանիների դեմ բռնության հետ կապված, որտեղ շատ զավեշտալի ձևակերպված դրույթներ կային, ու պատգամավորներից մեկը որ ընթերցում էր, ՀԱԿ-ի պատգամավորներից Արամ Մանուկյանը ասեց, թե գժվե՞լ եք, ուզում եք մեզ Արմքոմեդիով ցույց տան, այսինքն ինչ-որ տեղ սաստող մեխանիզմ ա, որ ավելիողջամիտ դրույթներ ձևակերպեն օրենսդրության մեջ:

Չափանիշներ

Ն- Այնքան դժվար է դա ասել: Օրինակ վերջերս տ նման շատ մեծ դեբատ էր ԱՄՆ-ում, արդյոք որ էդքան երգիծական հաղորդումները որ Դոնալդ Թրամփին ծաղրում ծաղրում էին, արդյոք դա չնպաստեց, որ շատ մարդ տեսնի ու տեղեկանա Թրամփի մասին, ի վերջո ինքը դաձավ նախագահ: Գուցե այդ փիլիսոփայությունից այստեղ էլ մոտենանք, որ ասեն ,այ դուք անընդհատ ցույց եք տալիս Գալուստ Մահակյանին, Առաքել Մովսիսյանին, բայց ի վերջո, մարդկանց թիվը, որ սկսում ա հետևել, իսկ մեզ ինձ թվում ա որ հետևում են ողջամիտ ու լավ դատողությունունեցող մարդիկ, իրանք կարողանում են տարբերել գովազդը քննադատությունից:

Արդյոք թիրախավորում էք երիտասարդությանն ու ձեր լսարանին

Ս- Շատ լավ հարց է, որովհետև այստեղ մենք երկակի ազդեցություն ենք ուզում ունենալ, մի կողմից ազդել որոշում կայացնողների վարքի վրա, որ իրենք ավելի քիչ լկտիություն անեն, ավելի նորմալ պահեն ազգային ժողովում, ու ավելի քիչ վատնեն միջոցները բյուջեի, մյուս կողմից սովորական հանրությունն է, և փորձում ենք հանրությանն ավելի պահանջող դարձնել, և ցույց տալով թերությունները, ուշադրությունը գրավելով ավելի հանրային քննարկումների, դեբատների մտցնենք կառավարումը, որովհետև մարդկանց մոտ շատ հաճախ անտարբերություն է: Եվ նման քննարկումներ առաջացնելու միջոցով ևս ուշադրություն սևեռել ու հանրային ճնշում առաջացնել վարքը փոփոխելու վրա: Այսինքն, զարգացման ծրագրերում կա նման տերմին change of conduct of public officials, որտեղ փորձում ենք տարբեր ծրագրերին, նաև մի հեռուստահաղորդում էրֆինանսավորվում որտեղ փորձում էինք հանրային ճնշման միջոցով ազդել հանրային պաշտոնյաների վարքի փոփոխության վրա, ինչը դժվար ու երկարաժամկետ նպատակ և իրականում: Նենց որ հուսով ենք, էն մյուս ընտրացուցակներում մեր շատ հերոսներ չեն լինի:

Երիտասարդության վրա ազդեցություն

Ն- Տեսեք, երիտասարդությունը սենց ավանդական հա միշտ ավելի ըմբոստ խումբն և, ու միշտ ոնցոր պայքարում և իրա իրավունքների համար, ու շատ ավելի գիտակից և, ու շատ ավելի հոգեհարազատ և իրենք, էն ինչ որ մենք ասում ենք: Ու դժվար և ասել մեր ասելու հետ կապ ունի թե չէ, որովհետք էսպես թե էնպես իրանք այդպիսին կլինեն: Բայց եթե երկարաժամկետ վերցնենք, խնդիրն էն և, որ իրենց հասնեն էն տարիքի որից հետո արդեն կորում և էդ ըմբոստությունը, իրանց մեջ շարունակվի մնալ այ էդ ճիշտը սխալից

տարբերելու ունակությունը: Այսինքն էն ով որ էսօր ասում ա ոնց կարելի ա ընտրակաշառք վերցնել, կարող ա դառնա քառասուն տարեկան ու ինչ-ինչ պայմաններում ստեղծված ասի հա լավ, օրեյ շատ պետք ա էս փողը վերցնենք: Այ շատ կարևոր ա անըդհատ էդ պահել էդ ոգին իրանց մեջ:

Այն զանգվածը, որ հումորային վերլուծությանը լուրջ չի վերաբերում

Ն- Մեր միակ գրավելու ձևն էն ա, որ լինենք էնքան լավը, էնքան հետաքրքիր, որ իրենց շրջապատում բոլորը կիսվեն էդ հաղորդումով, որ կամա թե ակամա իրեն էլ նայեն: Բացի լավ հաղորդում անելուց ուրիշ որևէ բան չենք կարող անել:

Ս- Ու նաև ավելի բազմազան ռուբրիկաներ ներմուծելով ենք փորձում ընդլայնել ընթերցողներին: Կամ եթե ավելի քիչ քաղաքականությամբ հետաքրքրվող հետաքրքրված երիտասարդներ կան, ապա նրանք կարող են գտնել շուրջինսին վերաբերվող բաներ, սոց-գովազդներ, որոնք ընդհանրապես քաղաքական չեն, ընդհանրապես տարօրինակ ու սյուռ դեպքեր, որոնք լրացուցիչ հավելված են մեր մոտ, բայց իրենց էլ կարկանդակով քաշում ես ներս, ու համ էլ կողքից քաղաքականություն էլ ես մտցնում:

Թեմաների փոփոխությունը

Ս-Մեզ մոտ ամեն ինչ հենց տվյալ պահի նորություններով է պայմանավորված, ինչպես որ զարգանում ա դաշտը...

Ն- Դե դա ավելի շատ ստեղծագործական աշխատանք ա, որ չի կարող անըդհատ նույնը մնալ, դրա համար են փոփոխությունները, բայց իհարկե մենք պայմանավորված ենք նրանով, թե ինչն ա ակտուալ, ինչն ա թելադրում օրակարգը, բայց փորձում ենք դրանից էլ դուրս գա և մենք էլ առաջարկել, և երևի թե երկուսի խառնուրդն է, որ ինչ ենք մենք

գտնում հետաքրքիր, ու ինչի մասին ուղղակի չէինք կարող չխոսել:

Ս- Ինչ որ կոնկրետ հստակ ծրագրած policy չկա, ամեն ինչ ժամանակի ընթացքում և ձևաորվում, անըդհատ ծնվող, և արտաքին աշխարհից ազդեցություն կրելով և ստեղծվում տարբեր ռուբրիկաներ, սոց-գովազդներ տեղում:

Լսարանի գնահատում

Ն- Դե ամենապարզ ձևը քոմմենթներն են, որ տեսնում ես ինչպես են վերաբերում:

Մարդիկ և ուզում են փոփոխություն, և ընդդիմանում են փոփոխությանը: Օրինակ երբ ամեն անգամ նոր թղթակից և հնդիպում մեզ մոտ, առաջին մի ամիսը մենակ բացասական են գրում, հետո մեկ էլ շատ սիրվում և էդ մարդը: Լինում և ժ, որ չի սիրվում ու տենց շարունակվում և, բայց ուզում են ասել, քոմմենթներին էլ պետք և որոշակի վերաբահումով արձագանքել, որովհետև միշտ պետք և էդ ժամանակը տաս, որ ընդունվի սվյալ փոփոխությունը:

Ս- Այսինքն քոմմենթներ, արձագանք ինտերնետում` յուրուրում, ֆեյսբուքում, ու շա հաճախ նաև իրենցից և գալիս առաջարկներ մեյլերով կամ այլ միջոցներով, որ այ էս թեման շատ թեժ և, բան, շատ կուզենանք ձեր արձագանքը տեսնել, մանավանդ եթե միջազգային ինչ որ թեմաների և վերաբերվում տենց շատ հաճախ մեզ ասում են բա Արմքոմեդին չի անդրադառնալու...

Մեդիա

Ն- Լրատվաերգիծական, այսինքն էդ լրատվականի ֆունկցիան ինչ-որ չափով կատարում ենք, բայց նպատակը ոչ թե տեղեկացնելն և, այլ զվարճացնելը:

Ս- Չվարճացնելու միջոցով տեղեկացնել: Շատ երկրներում հիմնական աղբյուրը

քաղաքական նորություններ ստանալու համար հենց նման հաղորդումներն են, և եթե մենակ էդ հաղորդումն էս նայում, կարող էս պատկերացում ստանալ ինչ է կատարվում երկրում, ինչ նորություններ կան, մանավանդ էն մարդկանց համար, ովքեր չեն սիրում տենց դեպրեսիվ, կամ նեգատիվ ստանալ նորությունները, ու ուզում են համ իրազեկ լինեն, համ ձանձրալի չլինի էդ իրանց անցկացրած ժամանակը նորությունների վրա:

Օբյեկտիվության բալանս

Ս- Մենք ներկայացնում ենք երևույթը, մենք ունենք կարծիք, ու օրինակ եթե էդ մեր համար դա ինչ-որ ապուշություն ա, ինչ-որ ձևով դա ցույց ենք տալիս մեր վերաբերմունքը, բայց բուն երևույթը ցույց էք տալիս ոնց կա.: ԱՅսինքն մարդ կարող է տեսնել մեր կարծիքը, ու ինչ եղավ: Օրինակ ցուցակում անցավ Պետրոս Պետրոսյանը, կա օբյեկտիվ փաստ, ու մենք ինչ-որ ծաղրող դեմքի արտահայտություն ենք ընդունում, ասում ենք ինչի չի իրա տեղը Դավայ Լաման օրինակ անցել: Այսինքն համ իրազեկվում էս, համ տեսնում էս մեր կարծիքը, ու ստեղ մենք չենք ձգտում տոտալ օբյեկտիվ լինել: Այո մենք ունենք մեր վերաբերմունքը երևույթների հանդեպ, ու փորձում ենք դացույց տալ, որ դա... այ մանիպուլացիան ինչով ա տարբերվում, որ դրա դեպքում ցույց էս տալիս երևույթ, որպես իրականություն, քո կարծիքը ցույց էս տալիս որպես օբյեկտիվ իրականություն: Մենք ցույց ենք տալիս, որ մեր կարծիքը մեր կարծիքն ա, իսկ ահա կա իրականություն ու մեր կարծիքը էդ ա:

Ն- Դրանով համ օբյեկտիվության հարցն ա լուծվում, համ ի վերջո չի թաքցվում որ հեղինակային հարց ա, մենք ենք գրում սցենարը, հետրաբար՝ ամեն ինչ անցնում ա մեզանց:

Քննադատություններ

Ն- Ցանկացած դաշտի կողմնակից լինելու մեջ մենք էս ընթացքում մեղադրվել ենք: Էն ամենասկզբում մեզ մեղադրել են առաջին նախագահի կողմնակից լինելու համար, հետո մեղադրել են երկրորդ նախագահի PR անելու համար, հիմա էլ մեղադրում են երրորդ նախագահի... այսինքն բոլոր հնարավոր կողմերից արդեն էդ քննադատությունը եղել ա, ինչն էլի բերում ա նրան, որ ի վերջո ահագին օբյեկտիվ ենք փաստորեն եղել:

Ս- Ցանկացած հակասական հարցի անդրադառնալուց ինչ որ մի սեգմենտ պարզ ա որ պիտի չհավանի: Օրինակ ռուսական դեսպանատա դիմած Մավչենկոյի հետ կապված բողոքի ցույց եղավ երեք հոգանոց, և շատ ծիծաղալի ցույց էր, մենք անդրադարձանք, ու էդտեղից քննադատություն ստացանք բոլոր երեք մասնակիցներից, իրանք դժգոհ էին, ասում էին ոնց կարող էք ծաղրել Մավչենկոյին աջակցող ցույցին: Հերիք չի չեք եկել, ամոթ ձեզ, միքան էլ ծաղրում էք: Բայց դա նորմալ ա, ամեն ինչի ժամանակ էլ լինում ա:

Ն- Այսինքն շատ զգայուն թեմաներ են լինում, բացառված ա որ ինչ որ ձև մատուցվի, որ բոլորին դուր գա.. հասկանում ենք որ դա անհնարին ա, փորձում ենք լավագույնը մատուցել, որ վերջում մենք մեզ հետ արդար լինենք, որ էդ դեպքում երբ գիտես ինչ աշխատանք ես արել ու ինչ նպատակ ես ունեցել, ու ինչ որ մեկը քեզ մի բանի մեջ ա մեղադրում, որ դու հաստատ չես արել, դա քեզ էդքան էլ չի ցավ պատճառում:

Սխալների քննադատություն

Ն- Դե հա, ամեն մեկն իրա նպատակները, լեյկմոտիվները և ամեն ինչը տեսնում ա, ինչ որ ուզում ա:

Սպասումներ երգիծական դաշտում

Ս- Սպասում եմ մոտավորապես էն ինչ որ դու ես անում: Այսինքին ազդեցությունն աս հետաքրքիր, ոնց անել և ինչպիսի մեխանիզմներ կարելի է կիրառել, քննադատությոն ինչ աստիճանը կարող աս ավելի արդյունավետ լինել որոշում կայացնողների վրա ազդելու համար, իսկ քննադատության որ աստիճանը կարող աս արդյունավետ լինել հասարակությանը մոբիլիզացնելու համար: Ինչպես նաև երկուսը մեկում, երկու

նիշաներին ազդելու ու արդյունավետ լինելու բականսը, որ մենք փորձում ենք գտնել:

Ն- Ինձ թվում աս որևէ ակադեմիկ շրջանակներում, կամ ակադեմիկ գործիքներով սա չափելն արդյուն չի տա էն առումով, որ ի վերջո ով որ երգիծանքով զբաղվում աս, դա շատ , հարյուր տոկոս էսպես անձնական անհատական ստեղծագործական պրոցես աս, որի արդյունքը գուտ կախված աս էդ մարդու ներքին կուլտուրայից: Այսինքն մեկը կարա մտածի մի ծաղրանկար անի, որտեղ կհայտոյի, ինքը մեկ աս տենց աս անելու, իսկ եթե իրան բերենք տաս հատ գործիք, ու սոց հարցում, որ իրականում սա ավելի վատ աս, դա իրականում բան չի փոխելու:

The survey created for this research with the following questions:

Քաղաքական երգիծանքի կապը երիտասարդների քաղաքական մտածողության ու իրազեկության հետ Հայաստանում

Այս հարցումը նախատեսված է երիտասարդների շրջանում քաղաքական մտածողության և իրազեկության ու քաղաքական երիգիծանքի միջև կապը բացահայտելու համար:

Որպես հետազոտության առարկա ընտրված է Արմքոմեդի երգիծական հաղորդաշարը:

Ձեր մասնակցությունը մեծ ներդրում կունենա Հայաստանում առաջին անգամ

իրականացվող նման հետազոտության մեջ՝ անկախ քաղաքականության հանդեպ Ձեր

հետաքրքրվածության աստիճանի:

Հարցումը կլինի գաղտնի և Ձեզնից կիսի ընդամենը 10-12 րոպե:

Շնորհակալություն հարցմանը մասնակցելու պատրաստակամության համար:

Քաժին 1

Ձեր տարիքը

1. 16-18
2. 19-21
3. 22-24
4. 25+

Ձեր մշտական բնակության վայրը

1. Երևան
2. Կոտայքի մարզ
3. Գեղարքունիքի մարզ
4. Արագածոտնի մարզ
5. Արարատի մարզ
6. Արմավիրի մարզ
7. Շիրակի մարզ
8. Լոռու մարզ
9. Վայոց Ձորի մարզ
10. Սյունիքի մարզ
11. Տավուշի մարզ

Ձեր գրադրվածությունը

1. Սովորում եմ
2. Աշխատում եմ
3. Սովորում եմ և աշխատում
4. Չեմ աշխատում

Նշեք Ձեր բուհը

Նշեք Ձեր մասնագիտությունը

Նշեք, թե որքանով եք հետաքրքրված քաղաքական թեմաներով

Առհասարակ հետաքրքրված չեմ 1-2-3-4-5 Շատ հետաքրքրված եմ

Քաժին 2

Ստորև նշված հարցերին կարող եք պատասխանել հակիրճ՝ 1-2 նախադասությամբ:

Ըստ Ձեզ ո՞րն է ներկայիս ամենակարևոր քաղաքական թեման:

Ըստ Ձեզ որո՞նք էին 2016 թվականին ամենակարևոր սոցիալական-քաղաքական

իրադարձությունները:

Ըստ Ձեզ ի՞նչ կարևոր քաղաքական իրադարձություններ են եղել 2017 թվականի առաջին

ամիսներին:

Ըստ Ձեզ որո՞նք են 2017 թվականին սպասվելիք ամենանշանավոր սոցիալական-քաղաքական իրադարձությունները:

Բաժին 3

Որտեղի՞ց եք տեղեկանում քաղաքական լուրերի մասին:

1. Հեռուստատեսության լուրերից
2. Հեռուստաշոուններից
3. Քաղաքական հումորային համարներից
4. Առցանց (օնլայն) լրատվականներից
5. Տպագրական մամուլից (թերթեր, ամսագրեր)
6. Սոցիալական մեդիայից (Facebook, Twitter, և այլն)
7. Ընկերներից, ծանոթներից

Ի՞նչ քաղաքական երգիծական ծրագրերի եք ծանոթ հայկական մեդիա ոլորտում

Առկայության դեպքում նշեք, թե որն է հայկական մեդիա ոլորտում Ձեր նախընտրած քաղաքական երգիծական ծրագիրը և ինչու

Տեղա՞յ եք Արմքոմեդի երգիծական հաղորդաշարի մասին

1. Այո – (անցում բաժին 4)
2. Ոչ – (անցում բաժին 7)

Բաժին 4

Ի՞նչ հաճախականությամբ եք հետևում Արմքումեղի հաղորդաշարին

1. Հետևում եմ բոլոր թողարկումներին
2. Ամսական 3-4 անգամ
3. Ամսական 1-2 անգամ
4. Հազվադեպ եմ դիտում
5. Դիտել եմ ընդամենը մի քանի անգամ
6. Չեմ հետևում
7. Այլ

Նշեք Արմքումեղի դիտելու Ձեր պատճառները

1. Չվարճալի է
2. Տեղեկացնում է կարևոր խնդիրների մասին
3. Տեղեկացնում է կարևոր քաղաքական որոշումների մասին
4. Ամփփում է երկրում առկա վերջին իրադարձությունները
5. Վերլուծում է երկրում առկա վերջին իրադարձությունները
6. Քննադատվում են երկրում առկա կարևոր խնդիրներ
7. Չունեմ պատճառներ
8. Այլ

Նշեք Արմքումեղի չդիտելու Ձեր պատճառները

1. Նախընտրում եմ ավելի լուրջ լուրեր
2. Չեմ հավանում հումորը
3. Կա կողմնակալություն թեմաների հարցում
4. Չի ներկայացվում խնդրի լրջությունը

5. Չկա քննադատական մոտեցում
6. Չկա թեմաների զարգացում
7. Չունեն պատճառներ
8. Այլ

Որքանո՞վ է հավանական, որ Արմքումեղիից տեղեկացած լուրի մասին կուսումնասիրեք այլ աղբյուրներում ևս:

Շատ անհավանական է 1-2-3-4-5 Շատ հավանական է

Բաժին 5

Նշեք խնդրեմ ստորև ներկայացված պնդումների և հարցերի վերաբերյալ Ձեր կարծիքն ու դիրքորոշումը:

Արմքումեղին հանդիսանում է որպես լրատվական ծրագիր

Համաձայն չեմ 1-2-3-4-5 Համաձայն եմ

Արմքումեղիի քաղաքական հունդուն օգնում է ավելի մեծ լսարանի իրազեկել կարևոր խնդիրների մասին:

Համաձայն չեմ 1-2-3-4-5 Համաձայն եմ

Արմքումեղին անկողմնակադրեն անդրադառնում է բոլոր խնդիրներին:

Համաձայն չեմ 1-2-3-4-5 Համաձայն եմ

Արմքումեղին օգնում է երիտասարդներին վճռական քայլեր ձեռնարկելու հարցում:

Համաձայն չեմ 1-2-3-4-5 Համաձայն եմ

Արմքումեղիի առաջադրած խնդիրները հանգեցնում են կարևոր խնդիրների լուծման:

Համաձայն չեմ 1-2-3-4-5 Համաձայն եմ

Արմքումեղին նպաստում է իմ քաղաքական իրազեկության զարգացմանը:

Համաձայն չեմ 1-2-3-4-5 Համաձայն եմ

Արմքումեղին նպաստում է իմ քաղաքական մտածողության զարգացմանը:

Համաձայն չեմ 1-2-3-4-5 Համաձայն եմ

Բաժին 6

Ստորև նշված հարցերին կարող եք պատասխանել հակիճ 2-3 նախադասությամբ:

Նշեք Ձեր կարծիքը Արմքումեղի հաջողությունների մասին:

Նշեք Ձեր կարծիքը Արմքումեղի թերությունների վերաբերյալ:

Ի՞նչ առաջարկներ ունեք Արմքումեղի վերաբերյալ:

Բաժին 7

Շնորհակալություն հարցմանը մասնակցելու համար:

Նշեք Ձեր էլեկտրոնային հասցեն, եթե ցանկանում եք թեմայի վերաբերյալ ֆոկուսային խմբերի միջոցով հետազոտությանը մասնակցել:

English version

The connection of political satire and the political thinking and awareness of youth in Armenia

This survey is designed to identify the connection of political satire and the political thinking and awareness of youth in Armenia. As a subject of study was chosen satirical program ArmComedy.

Your participation will contribute to the implementation of the survey that is being conducted for the first time, despite your interest level in politics .

The survey is confidential and will only take you 10-12 minutes.

Thank you for willingness to participate in the survey.

Section 1

Your age

1. 16-18
2. 19-21
3. 22-24
4. 25+

Your residence

1. Yerevan
2. Kotayk Region
3. Gegharkunik Region
4. Aragatsotn Region
5. Ararat Region
6. Armavir Region

7. Shirak Region
8. Lori Region
9. Vayots Dzor Region
10. Syunik Region
11. Tavush region

Your occupation

1. I study
2. I work
3. I study and work
4. I do not work

Your university

_____

Your profession

_____

Specify how interested you are in political issues

Not at all interested 1-2-3-4-5 Very interested

Section 2

Please answer the these questions below with brief 1-2 sentences.

In your opinion, what is the most important political issue currently ?

_____

In your opinion, what were the most important social and political events in 2016?

_____

In your opinion, what were the important political events in the first months of 2017?

_____

In your opinion, what are the most significant social and political events expected in 2017?

_____

Section 3

Where do you get political news?

1. Television news
2. TV shows
3. Political comedies
4. Online news websites
5. Print media (newspapers, magazines)
6. Social media (Facebook, Twitter, etc.)
7. Friends, acquaintances

What political satire programs do you know in Armenian media industry?

_____

If available, please indicate which one is your favorite political satire program in Armenian media industry and why?

_____

Are you familiar with the satirical program ArmComedy?

- Yes (go to section 4)
- No (go to section 7)

Section 4

How often do you watch TV ArmComedy?

- I follow all broadcasts
- 3-4 times per month
- 1-2 times per month
- I rarely watch
- I only watched it a couple of times
- I don't follow
- other

The reasons you watch ArmComedy.

1. It is funny.
2. It informs about important issues
3. It informs about the important political decisions
4. Summarizes the recent events in the country.
5. Analyzes of recent events in the country.
6. Criticizes the important issues that the country faces
7. I don't have any reasons
8. Other

The reason you do not watch ArmComedy

1. I prefer the more serious news
2. I don't like the humor
3. There is a bias in choosing topics
4. It does not present the seriousness of the problem
5. There is no critical approach
6. There is no development in topics
7. I don't have any reasons
8. Other

How much is it possible that you will explore more about the news you heard from ArmComedy?

Very unlikely 1-2-3-4-5 Very likely

Section 5

Please tell me your opinion on the statements and questions below.

ArmComedy is a news program

Disagree 1-2-3-4-5 Agree

ArmComedy political comedy helps inform a wide audience about important issues

Disagree 1-2-3-4-5 Agree

ArmComedy objectively addresses all the issues

Disagree 1-2-3-4-5 Agree

ArmComedy helps youth to take decisive steps

Disagree 1-2-3-4-5 Agree

The problems addressed by ArmComedy result in the solutions to these problems

Disagree 1-2-3-4-5 Agree

ArmComedy contributes to the development of my political awareness

Disagree 1-2-3-4-5 Agree

ArmComedy contributes to the development of my political mentality

Disagree 1-2-3-4-5 Agree

Section 6

Please answer the these questions below with brief 1-2 sentences.

What is your opinion on the success of ArmComedy

_____

What is your opinion on the defects of ArmComedy.

_____

What suggestions do you have about ArmComedy.

Section 7

Thank you for participating in the survey.

Enter your email address if you wish to participate in a research on the subject through focus groups.

Bibliography

- Article 19. (2012). Islamic Republic of Iran: Computer Crimes Law (18-19). London. Retrieved from: <https://www.article19.org/data/files/medialibrary/2921/12-01-30-FINAL-iran-WEB%5B4%5D.pdf>
- Baym, G., & Jones, J. P. (2013). News parody and political satire across the globe (1-6, 9-19). Abingdon: Routledge. Retrieved from: <https://books.google.am/books?id=SUTcAAAQBAJ&lpg=PP1&dq=political%20satire%20on%20television&lr&hl=ru&pg=PR4#v=onepage&q=political%20satire%20on%20television&f=false>
- Becker, A. B., & Waisanen, D. J. (2014). What do we need to know about political comedy?. National Communication Association, 9(1). Retrieved from: <https://www.natcom.org/CommCurrentsArticle.aspx?id=4675>

- Bowyer B. T., & Kahne J. E. (2015). Youth comprehension of political messages in YouTube videos. *New Media & Society*, 1–20. Retrieved from:
<http://www.civicsurvey.org/sites/default/files/publications/Youth%20comprehension%20of%20political%20messages%20in%20YouTube%20videos.pdf>
- Freedom on the Net: Azerbaijan. (2014). freedomhouse.org. Retrieved from:
<https://freedomhouse.org/sites/default/files/resources/Azerbaijan.pdf>
- Hariton, A. (2011). *Satirical political media and youth political participation: A look at The Daily Show with Jon Stewart and The Colbert Report*. Indiana: Indiana University Bloomington. Retrieved from: <http://polisci.indiana.edu/undergraduate/theses/Hariton.pdf>
- Hakhverdyan, N. (2016). *Political Humor and Armenian TV*, *Media.am*. Retrieved from:
<http://www.media.am/political-humor-and-armenian-tv>
- Pearce, K.; & Hajizada, A. (2014). No laughing matter: Humor as a means of dissent in the digital era: The case of authoritarian Azerbaijan. *Demokratizatsiya* 22(1), 67-85.
Retrieved from:
https://www2.gwu.edu/~ieresgwu/assets/docs/demokratizatsiya%20archive/GWASHU_DEMO_22_1/B158221228502786/B158221228502786.pdf
- Poremba. S. M., (2008). *Probing Question: How Old Is Political Satire?*. Penn State Erie. Retrieved from: <http://news.psu.edu/story/141311/2008/06/20/research/probing-question-how-old-political-satire>
- Sørensen M. J. (2014). *Humorous political stunts: Nonviolent public challenges to power*. University of Wollongong. Retrieved from: <http://irenepublishing.com/wp-content/uploads/2014/08/Majken-Jul-S%C3%B8rensen-Humorous-political-stunts-manuscript-public-version-for-seminar-August-22.pdf>

- Weisgerber, J. (1973). Satire and Irony as Means of Communication. *Comparative Literature Studies*, 10(2), 157-172. Retrieved from:
http://www.jstor.org/stable/40246147?seq=13#page_scan_tab_contents